

14. ХАДЖИ ДИМИТЪР ДРУЖИНА СЪБИРА

Горо лъо, димна зелена,
блазе ти тебе, горо лъо,
никога празна не седиш,
ни зиме, горо, ни лете.
Зиме си пълна с овчари,
а лете, горо, с хайдути, –
под всяка крушка и пушка,
под всяка шума и куршум,
под тънка елхâ бял чадър,
а под чадъра седеше
Хаджи Димитър войвода –
писваше и разписваше.
До коляно му седеше
сестрино му момченце.
Той на Димитра думаше:
– Вуйчо ле, Хаджи Димитре,
пише и мене на тефтер
на тефтери на крайчето –
младо хайдутче да стана
син-зелен байрак да нося.